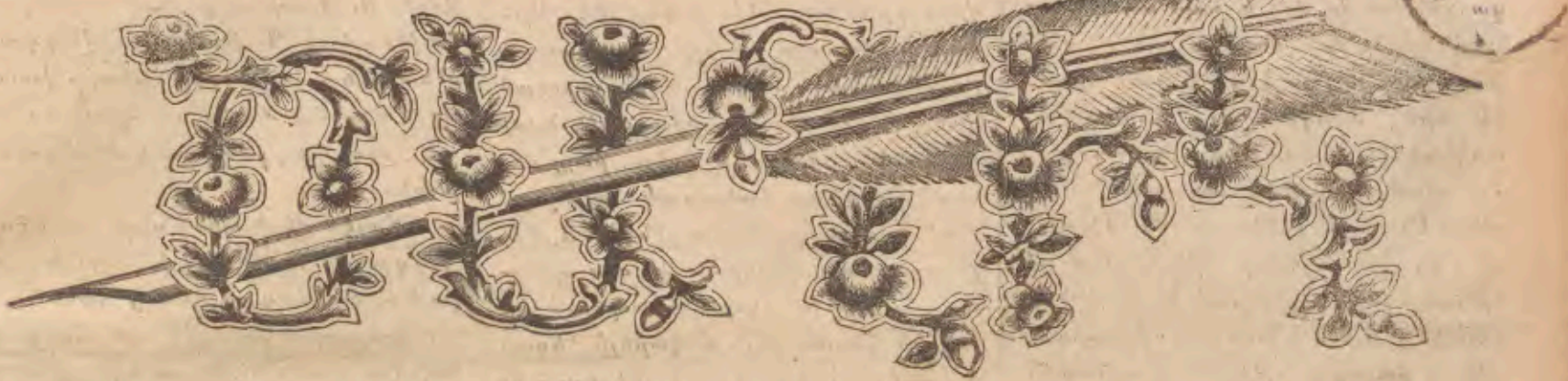

ՀԱՆԴԵՍ

40 ՓԱՐԱ

ԱՅԳԱՅԵՆ ԵՒ ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՓԱՐԱ 40

ԾԱՆԻԿ ԵԱՐԱՐԸ ԵՐԿՈՒ ԱՆԳԱՄ ԿՐ ԽՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԶՈՐԻՏԵԱՐՔԻ Ե. ՇԱՔԱՐ ՕՐԵՐԻ: — Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 100 դր. արծաթ: — Վեցամսեայն 50. — Իսաառաց համար 115 դր. Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տղը 5 դր.

ՈՐ ԵՒ Է ԵՄԱՍԿ ԿԱՄ ԳՐՈՒՅԻՆ ԱՅՏԲ Է ՈՒՐԵՅԻ ԱՆ ԱՐՏՈՆԱՏԷՐ ԵՒ ՏՆՈՐԷՆ ԱՆՏՈՆ ՍԱՖԱՆԱՆ, ԷՍԿԻ ԶԱՎՐԻՅԻ ՃԱՌՏԵՍԻ ՆՂԱՆ ԷՖ. ՊԵՐԱՅԵՐԵԱՆԻ ՏՊԱՐԱՆՆ ԽԱՐԱԳՐՈՒՅԵԱՆ ԵՄԱՆՆՈՒԱԾ ԳՐՈՒՅԻՆԷՍ ԵՍ չԵՆ ՏՐՈՒՐ:

ԷԻԻ 218 Գ. ՏԱՐԻ

1889

ՄԱՅԻՍ 27 ՇԱՐԱԹ

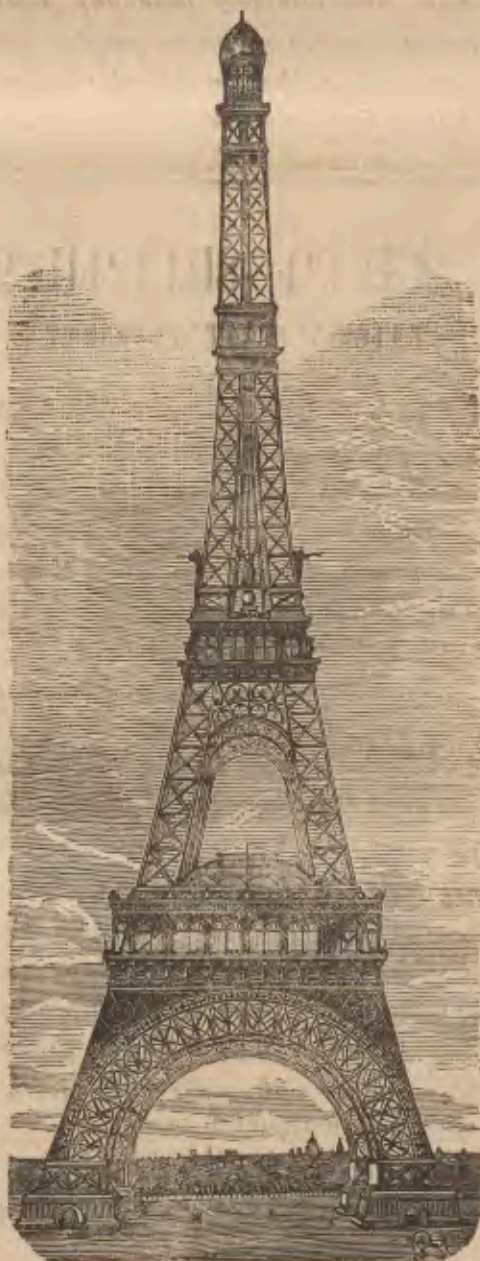
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Արուեստահանդէս. — 29րդ Տարեդարձ Ազգ. Սահ. — Դպրոցական հանդէս մը. — Վիճակ. — Ծրարէն նամակ մը. — Այլէ անկէ. — Հէք ուսանողը:

ԱՐՈՒԵՍՏԱՅԱՆԴԵՍ

Փարիզի Արուեստահանդէսը տեսնելու և զուարճութիւնները մօտէն վայելելու համար, աշխարհիս չորս կողմէն ամէն ազգի ժողովուրդ այժմ հասած խռնած են ի Փարիզ, այնպէս որ Արուեստահանդէսը իւր հրաշալի հաւաքածոյից հետ ի միասին, կը ներկայացնէ նաեւ ազգայնութեանց ճշմարիտ հաւաքածոյ մը:

Եթէ մարդ երեւակայէ մի անգամ այն հարիւր հազարաւոր անձերէ բաղկացեալ մարդկային ամբոխը, որ կը բաղկանայ ամերիկացի, անգղիացի, գերմանացի, սպանիացի, չինացի, ճաբոնցի, հնդիկ, զնդիկ, մօնկօլ, վերջապէս աշխարհագրութեան մէջ նշանակուած և ցայժմ գոյութիւն ունեցող ամեն ազգի անհատներէ, իրենց արգուզարգերովն ու տարաղներովն, անշուշտ պիտի կարծէ թէ բաբելոնեան խառնակութեան ճշմարիտ պատկերն այ կազմաւորուած է ի Փարիզ, երեւակայողը՝ կը կարծէ, բայց

Պակնատեսը ճշմարտութիւնը կը տեսնէ:

Ընթերցող, թերեւս առարկեալ, թէ այսչափ ալլաղան ժողովուրդից տեսնակ տեսակ և միմեանց անհամաձայն բարուց, վարուց, ճաշակացն ու հաճոյիցն համաձայն, տեսակ տեսակ ալ զբօսանքներ, հանդէսներ, նուազածութիւններ պատրաստած պէտք է ըլլան Փարիզցիք, որպէս զի իրենց մեծափարթամ և մեծապատիւ հիւրերը չը ձանձրանան և իրենց առատածեւնութեան գէշ համբաւ մը չը թողուն:

Շատ ճշմարիտ է այս առարկուկութիւնը, բայց պէտք է գիտնալ թէ, Փարիզցիք «Դաժարն» կէօրէ առ վերէվէ՝ առակը խիստ լաւ սերտած և այս մասին առաջնութեան համբաւը կը վայելեն արդէն:

Օրինակի համար, այն Սամաթիացի ձկնորսը, որ Սամաթիայէն մինչեւ ի Փարիզ տապանակ ուխտիով երթալու համար ճամբայ ելած է, երբ ամիսներէ վերջ յոգնած դադրած, ոտքերը ուռած Փարիզ հասնի արդեօք չը պիտի կրնայ յաջողիլ գտնելու Սամաթիայի աննման համբաւը կրող «Էփէն», որ իրենց համար ամենայն ինչ է, և կամ եթէ չի կրնար գտնուիլ ուղիք, չը պիտի կրնայ գտնել լաւագոյն փէֆֆէն:

յոյսը, նշոյլը, գթութեան տաճարը: Ուրեմն թող ամեն Հայ փութայ և աղիւս մ'ալ ինք զեռեղէ, անշուշտ և ապահով լինելով որ թերեւս իրեն համար կը զեռեղէ:

Բերայի Թաղ. խորհրդոյ կողմէ կը ծանուցուի թէ, Ամեն Սրբազան Պատրիարք Հօր յատուկ յանձնարարութեամբ՝ Գեր. Գարեգին եպիսկոպոս Սրբաւանձտեանց թաղին Ս. Երրորդու թիւն եկեղեցւոյ տօնախմբութեան առթիւ, ամսոյս 23 կիրակի առաւօտ Ս. Պատարագ պիտի մատուցանէ:

ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ ՄԸ

... Մայր-եկեղեցւոյ մեծ ժամահարն, որ վաղեմի ժամկոչի մը նուէրն է կ'ըսեն, եօթը հարուածներ թռցուց օդին մէջ, ոյր սուր զօղանջը բանաստեղծական անուշ ներդաշնակութեամբ մը եկաւ ակննջի տակ մարեցաւ. ճիշդ այս վայրկենիս, մինչ ես Մայր վարժարանի յարակից պարտէզը կ'ուզէի Պարգեւաբաշխութեան ներկայ գտնուելու համար, դաշնակի մը մեղամաղձիկ ձայնը լսեցի, որ անշուշտ սիրտաբոխ կուսի մը նրբենի մատնելուն տակ Մարգարէի կը թրթռացներ մերթ կիթառի պէս հեշտ և ազդեցիկ և մերթ քնարի պէս նուազ ու մելամաղձիկ: Թէեւ սիրող մըն էի երաժշտութեան, որ խօսուն բանաստեղծութիւնն է ըստ Սիմոնիտի, սակայն չի կրցի ամբողջապէս ունկնդրել այդ հեշտանոյշ նուագին, զի վայրկենի մը կորուստը կրնար զրկել զիս այն շքեղ հանդէսէն, ուրկէ շատ բան կը սպասէի, յորմէ հետէ Տնօրէն ընտրուեցաւ Հայրենիքի նախկին խմբագիրը:

Քայլերս փութացուցի, ընթացքս արագացուցի և տասը վայրկեան յետոյ պարտէզին մէջն էի: Քառակուսի բացաստան մըն էր այն, բաւական ընդարձակ դիրքով, ոյր պատերը մեծաւ մասամբ ծածկուած էին մեծագին ու շքեղ գորգերով, զորս յատկապէս բերել տուած էր առժամեայ Թաղ. Խորհրդոյ գանձապետ Յակոբ էֆ. Աճառեան: Միջավայրին ճակատը կը փառազարդէր վեհ. Սուլթանի մեծագիր

պատկերն, ոյր ճիշդ հանդէպ, հովանուտ ծառի մը ցից կոճղին վերեւ կախուած էր Պէղճեան Յարութիւն Ամիրայի պատկերն: Մտից դրան վրայ ևս կը նշմարուէր քառակուսի տախտակ մը, ԼՈՅՍ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԻԻՆ վերտառութեամբ, որ արդէ սփռէր հանգիստեան արեւակէզ թիկանց վրայ և էֆ. Մարգարէի երկսեռ ուսանողաց գըլխուն վրայ:

Երկինք, ակնակիտ առուակի մը հանգոյն ջինջ էր ու կապուտակ և Մայր յիսի բոցավառ ալեւն ալ ոսկեղէն լուսոյ առատ հոսանք մը կ'սփռէր հանդիսավայրին չորս բոլորքը:

Միջավայրին երկու կողմը գրաւած էր երկսեռ խուռնամբօրս բաղմոթիւն մը, ընդ որս կը նշմարուէին մեր Ազգային Զօլերէն ոմանք, ամենն ալ ոտքի վրայ, ամենն ալ քրտնաթաթաւ ճակատով և պուստած դէմքով, ի շընորհս Մասնախմբի մեծապատիւ անդամոց:

Հանդիսին սովորական նախագահն էր Ամեն Ս. Պատրիարք Հայրն, որ իր գահուն վրայ բաղմած, կը նայէր մտադիր. իր դիմաց վրայ տեսակ մը հիացական ուշադրութիւն կը տեսնուէր, որ նշանակն է ջերմ սիրոյ և հայրական հոգածութեան: Իր քովիկը բաղմած էին Գեր. Ալէաթճեան ու Սիմէոն սրբազանք և մէկ քանի եկեղեցական Ս. հարք:

Միջավայրին երկու կողմերը դաշնակներ գրուած էին, որոց միոյն քով ալ բեմ մը, վարժարանի Տնօրէնին ու Մասնախմբին անդամոց համար: Բայց Մասնախմբի ըսինք և մոռցանք բացատրել նորա դերն ու պաշտօնը նոյն օրուան հանդիսին մէջ. քաւելու համար մեր մեղքը կը փութանք յայտնել թէ Մասնախմբը մը կազմուած էր այն օր, հանդիսավայրը շքեղապէս պնդազարդուելու համար. պաշտօն մը զոր յարդունտես ախպարներն ու ժամկոչները կը կատարէին, համեմատապէս աւելի լաւ և աւելի կանոնաւոր:

Երբ ուշադիր ակնարկ մը ձգէիր անոնց վրայ, պիտի տեսնէիր իսկոյն դեռափթիթ տղաքներ, նորածնութեան հետամուտ ալյուրներ, և փայտակերտ մարգարձաններ, որոցմէ շատ կը տեսնենք Շէքէի և Վիլհելմի հանդեր:

ձատանց առջեւ: Մանաւանդ անոնց մէջ տղեկ մը կար, սեւ մօրուսով և կարմրուկ այտերով, որ բազդին մէկ դառն հեգնութեամբ իր մականունը իր գլխին վրայ կը կրէր:

Վարժարանի Տնօրէնն, որ սովորականէն աւելի զուարթ էր այն օր, և որ դեռ նոր ճաշակած կ'երեւէր կապելապանի մը անմահ ու անիմանալի շոգիէն, կարգալու սկսաւ չոր ու ցամաք տեղեկագիր մը, որով կը պարզէր վարժարանաց ուսումնական, բարոյական, նիւթական և շատ մը ական վիճակն և քարեր նետել կուգէր Նիգրոնական վարժարանի վերածելու գաղափարին, որ թէեւ համաձայն է Ազգին շահուն, այլ չէր համաձայն իր հաշտին:

Ապա սկսաւ ճառերու և արտասանութեանց ժողով մը, ընդմիջմամբ երգերու և պարգեւաբաշխութեանց. ովկիան ըսինք և իրաւունք ունինք. քանի՞ ճառ կը կարծես որ կարգան երկսեռ ուսանողք. հի'նգ, տա'սը, տասնեւհի'նգ. . . ելիր, ելիր. քսան, քսան և հի'նգ, երեսուն. . . ելիր, ելիր. երեսուն և հի'նգ, քառասուն, քառասուն և հի'նգ. . . կուգես նէ կեցիր. բայց ինչ պիտի ընես, մեր ճակատագիրը սեւ էր այդ օր և համակերպելու էինք. ասիկայ նորութեանց մէջ նորութիւն մը, գիւտերու մէջ գիւտ մըն էր, որ Գալիֆոնիոյ ոսկերեր հանքերէն ալ աւելի կարծէր, ըստ վարժարանաց մեծապատիւ Տնօրէնին:

Բայց այս վայրկեաններու մէջ դիտուելու արժանի էին Մասնախմբին անդամոց մէկ քանիներն, որոնք կատուին բացակայութենէն օգուտ քաղելով տունը տակն ի վրայ ընող մըկնիկներու պէս, սիրային սլաքներ ալ կը նետէին յաջ և յահեակ, մերթ ժեպիտ մը ցոյց տալով ժպտողի մը, մերթ հուր աչեր ուղղելով համեստիկ նաւած քներու և մերթ ալ չորս կողմ նայելով, ձեռք չի տալու համար իրենց օձիքը:

Երբ վերջացաւ միճանակաց բաշխումն և ճառերու ընթերցումն, որոց հայերէններն ընտիր գրուածներ էին շնորհիւ Մեծ. Ե. Տէվլէթեան էֆ.ի անխոնջ ջանից, Բեդրսպուրկի կայսերական Օրբերային երգիչներէն Պ. Ներսէս

Շահաւանքն քեմ ելաւ երգելու համար:

Երկայն հասակաւ, խորիւրտ ու սեգ ճակատով, առնական կեցուածքով և խարտեաշ մօրուսով երիտասարդ մըն է այն, առոյգ և կորովի. իր այտերուն սպիտակութեան մէջ կը մարէր անոյշ մեղամաղձութիւն մը, որ բանաստեղծութեան սիրահարներու բաժինն է միշտ և իր հրացայտ աչերուն մէջ ալ քաղցրիկ հիացում մը կար, որ անհունութեան կը նայէր:

Ուշադրութիւնը յարուեցան և ամեն աչեր հոն ուղղեցան միապիշ, վայրկեան մ'առաջ հագեցնելու համար իրենց հետաքրքրութիւնը: Վերջապէս բերանը բացաւ ու դաշնակին ընկերակցութեամբ երգել սկսաւ Ծի. ծեռնակն, այս անոյշ և աղղեցիկ երգըն, որ ամեն հայ մանկանց շրթունքին դարդն է: Իր Բէնուի ձայնն, որ հոգեցունց թրթռումներու և մելամաղձիկ աւազներու համադրութեամբ էր հիստաւած, մերթ քնարի մը հանդոյն անհունութեանց մէջ կը ծածանէր և մերթ մեր հեշտօրօր ականջներու տակ կը նուաղէր:

Ձեմ կրնար ճշգրիտ թուղթին աւանդել այն օրուան հեշտ տպաւորութիւններն, զորս ունեցանք իր ձայնին ի լուր: Ծափահարեցինք զայն, ջերմապէս ծափահարեցինք և ծափահարելու ալ ի՞նչ կար նոյն օրուան հանդիսին մէջ:

Հուսկ ուրեմն, երիտասարդ մ'ելաւ միջավայրին մէջ կեցաւ. իր կեցուածքը կը յիշեցնէր Ալէսանդր երազներու մէջ կը թափառէր այժմ. Հոգաբարձութեան անդամներէն է եղեր այն, բայց ատանկ շնորք չունէր երբէք իր վրայ. կ'ընդունէր թօթօշիկ պատանի մըն էր, հաղիւ քսան և եօթ տարեկան, որ պարահանդիսի լաթերէր հագած. նեղ նորաձեւ տափատ մը, բաց նորաձեւ քէլէ մը և կարճ նորաձեւ պոնտիւ մը. գլուխն ալ դրած էր կարճիկ ֆէս մը, ուրկէ մօտ մը կարճ էր վրայի ֆէսիկէն, այս ամենքը դիւթական հրապոյր մը կը տարածէին նորա վրայ և ցոյց կուտային թէ փափկաճաշակ և ձեւագիտակ մէկն էր այն: Բայց ի՞նչ կըսէր, ոչ ոք հասկըցաւ, վասն զի ոչ ոք լսեց իր ձայնը. իր խօսքերն, անամէջ գաղափար-

ներու և անհամ ու անլի իմաստներու շարք մըն էին. միայն քսաւ թէ ինք, իբր Ժոզէ տեղեակ վարժարանաց կրթական և ներքին վիճակին, շնորհակալութիւն կը յայտնէ առ պաշտօնեայս և մասնաւորապէս առ Տնօրէն վարժարանաց, որ այնքան անխնայ տքնութեամբ կաշխատի ի փառս Հայ ազգին: Այս խօսքին վրայ, հեզնոտ ծիծաղներն, կարուեցան այն շրթանց վրայ, որք ճշմարտութիւնը գիտէին, որք մօտէն կը ճանչնային ատենաբանն ալ (°) իր խօսից ենթակայն ալ. Մարդ մը, որ իր կեանքը փոշիներու մէջ կ'անցնէ և ոյր հորիզոնը վաճառատան մը մութ խորշն է միայն, ի՞նչպէս կրնայ Ժոզէ տեղեակ ըլլալ վարժարանի մը ներքին կացութեան, մանաւանդ որ հաղիւ երեսուն օրէ ի վեր տեսած է այդպիսի պաշտօն մը և իր արհեստին բերմամբ ժամանակ ալ չունի վարժարանը յայց ելնելու:

Այս ալ հատաւ և երեք ու կէս ժամերէ ի վեր մենք ալ հատած լըմնցած էինք արդէն: Ս. Պատրիարք Հայրը, նշմարելով անշուշտ ամենուն յօրանջներն ու ձանձրութիւն նշաններն, փակեց այս կրթական հանդէսն ընտիր և աղղու բանախօսութիւն մ'ընելով: 23 Մայիս 89 ՀՐԱՅՐ ԵՔՆԻ-ԳԱՓԻՈ

ՏԻՇ ԹԱՊԻՊԻ ԺՕԶԵՑ ՆԱԼԲԱՍ

Տիշ Թապիպիլերինն էն մահիրի օլուպ, քէնտիսիսէ միւրահաւաթ իտէն լէրի աղ վագրիթ զարֆընտա շիֆարէզիր իթմէքլէ պիհադգըն խօշնուտ իթմիշ օլան ժօղէֆ նալբաս էֆ Սիրքէ. ճիտէ Թրամվայ ճատտէսինտէ Տուլունու Ումումիյէ իտարէսի գարշըսընտա ծ նումէրօլը մահալը մախսուստտ պուլունմագտա տրր:

Թապիպիլը մուամիյէյհ զայէթ մահիրանէ պիր սուրէթտէ իմալ էյլէտիկի տիշէրի էհվէն ֆիյաթլա ֆիրուլթ իթտիկի կիտի, միւշթէրիլէրինն քէմալը հիւրմէթ վէնէգարէթլէ գապուլ վէ տիշ խասթալըզլարընը հիւրիլթէտալի իտէրէք, ճիւմէնինն մէմնուլի. յէթինի գաղանմագտա տըր

Վ Ի Ճ Ա Կ

Կէչէն ճիւմա իրթէսի կիւնքի նիւսիւմիլտէ, էվվէլիսի չարչէմպիհ ախշամը հաղըրլանտն պիր վիճակը հիքեայէ իլէ, տէվրիսի բէնչէմպիհ կիւնիւ չէքիլիպ չէքիլմէտիկիսէ տաեիր մուսպիրիմիլտեն պիր մալիւմաթ վասըլ օլմուշ օլմատըրը վէ մալիւմաթ ալտըրըմըղտա նէշը իտէճէկիմիլի պիլտիրմիշ իտիք:

Պու տէֆա աթիտէրի նագլիեաթը հալի պիր վարագա թարաֆըմըղա իրսալ օլմուշ օլտուղունտան, այնէն տէրճ իտէրիլ:

«Վիճակըն բէնչէնպիհ կիւնիւ սապահըսը, նագլ իթմիշ օլտուղունտալ վիճակ գօեան գատըն պէօեիւք պիր թէլաշ իչինտէ օլտուղու հալտէ, հէման վիճակ գօնուլան լէհէնի մուայեէնէ վէ հէյեթթը ալիեէսի իլէ տուրտուղունտա կէօրտիւքտէ, զիեաթտէսիլլէ մէմնուլիլթ կէօսթէրտի. լէհէնին իւզէրինի գաբաթմըլ օլտուղու այնանըն իւզէրինէտէ պիր ափուճուն տէօքմիւշ օլտուղու կէօրիւտիւքի, սիզ իշար իթմէմիշ իտիլիլ. գատըն պու ունա պագալըղընտա, զիեաթտէ պիր սէվինճ ալամէթի կէօսթէրէրէք:

—Բա վո՛ւլ, հիւմալ կը խենդենամ, վիճակնիս բէք մախպուլ էղեր է նայէ մենէ ալէկները վրայէն անցեր են, տէտի:

Դատընըն պու սէօղիւնէ մէրագ իտիպ տիգգաթլըճա ունա պագալըղըմտա, վագաա պասըլըլ աեագ իլլէրի կէօրտիւմ իսէտէ, քէտի աեագը իլլէրի օլտուղունտա հիշ չիւպհէ եօգ իտի:

Հէր նէ հալ իսէ, պիրաղ սօնրա պիրի պիր արաը սըրա տալէթլիլէր կէլիպ, գարը, գըլ, էրքէք, չօլուգ չօհուգ եիկիրմի քիշիտէն իպարէթ պիր ճէմիյեթթ թօբլանտը:

—Բա աշիգ չը խաղայ, ատ վիճակն ալ ո՛ւր տեղէն միտքերնիդ ինկաւ տէ հատտաեցիք:

—Իշտէ, մերինն պանը շատ, կիտես քի հոգ խասալէթ չունի. էրնէկ սրտին:

—Ուման կնիկ, ի՞նչ է եղեր, օրերնիս օր ընելը նայինք, սօնու սօնու

չէ՞ քի պիտի մեռնինք :

—Քա՛հ հիմայ մեռնելու լախըրտըն ալ ինչ էր քի օրթան ձգեցիք . պօշ լախըրտընեք մէկդի դրէք տէ , վիճա՛կ պիտի հանէք ինչ պիտի ընէք նէ ան նայինք :

—Հայտէ , սա լէհէնը օրթան պէրէք :

—Ան չէ ամա , վիճակը ո՞վ պիտի հանէ ,

—Ես կը հանեմ :

—Վո՛ւյ , խօսաման աղջիկ է . անիկայ խեղքը չը հասնող պզտիկ չօճուխի հանել կուտան :

—Աֆ կընես ամա , տուտու , տուն ալ աղջիկս ատ խըտարի մի՛ մեծցըներ ա՛ , կայնէ նայինք , տահա էրէկուտն չօճուխն է :

—Վրան պարի , մեղա՛յ , կիտես քի տահա պերանը սիւտ կը հոտի կոր :

—Քա պօշ լախըրտընեք ձգեցէք , իշտէ տալօջ չօճուխը նստեցուցի , ու թը տարու չօճուխ , անոր ալ ըսելիք չունիք ա :

—Ձէ , չէ աղէկ է . . . հայտէ , վիճակը ո՞վ պիտի ըսէ , պաշլայեցէք նայինք :

—Գարէնֆիլսին սարգարսըն

Աչըմայա գօրգարսըն

Բէնպէ զար եարին կէլսէ

Էօլիւ իսէն գալգարսըն

Հանէ աղջիկս հանէ

—Ճամըզ կէօզլիւկ մը :

—Քա վո՛ւյ , մամիկինն է :

—Եուհա՛ , խօսաման կընիկ , էյ հիմայ ատ վիճակը էղա՛ւ :

—Ինչո՞ւ պիտի չըլլայ , հիմայ ուղորմած հոգին տիրելի ըլլայ տէ մէզարէն էլլայ կայ նէ ինք ալ տիրելի չըլլա՞ր մի եա :

—Պաշխա ըսէք , պաշխա ըսէք :

—Կէօքտէն գանտիլ ինիեօր

Սէնին չարգըն տէօնիեօր

Պիր ազաճըգ տահա սապր էթ

Գըսմէթին կէլիպ գօնուեօր

Հանէ աղջիկս , հանէ :

—Քարը ինկած մասնի մը :

—Ո՞վ է , ո՞վ է :

—Հալա տուտու , տաքէրօղդ աղջկանն է :

—Վույ էրկու աչկըս քեօրնայ , ինտոր ալ թըբիքն էլաւ . իրեք հեղ է

քի մատնի խօսք կապ կը պերէն , իրեք հեղուն ալ սօնը չեկաւ ետէզալ :

—Ինչ թալէհսիղ աղջիկ է էղեր . ամա դուք ալ վախթին տավրանմիշ չեղաք տէ , նաֆիլէ տեղը աղջիկը մընաց :

—Քա էյ մեղա՛յ , իրաւցնէ քառսուն տարու չէ եա , նայինք հիմայ մէկ աղէկ ուղող մը կայ , անոր էտեւէն էն :

—Էյ իշտէ ատոր համար ըլլալու է , չես նայիր վիճակը «գըսմէթին կէլիպ գօնուեօր» ըսաւ , մուլթլախ պիտի ըլլայ :

—Էյ ճանըմ , վիճակ ըսէք :

—Ա պէնիմ նաու չիչէբիմ

Նասըլ սէնտէն կէչէբիմ

Պանատա եազըգ տէբիլ մի

Աչգ ու սէվտան չէքէբիմ

Հանէ աղջիկս հանէ :

—Խօլչախի կօճակ մը :

—Քա կէնճ մարդունդ է :

—Վուշ , չի վախնաս , ըրախին աչգ ու սէվտան վազ անցած ունի՛ քի :

—Տէ տէ , վրան մի կոցեր , իշթէ քեզի համար թախ հիմայ աչգ ու սէվտա կը քաշէ կոր էղեր :

—Ձես ըսեր մի եա , անոր համար քի էրկու գիշերը մէյմը օլսուն քիւֆիւր կիւնահօվ հացս հարամ չընէ նէ չըլլար . տահա կուշտիս ցաւը անցած չէ , անոր մարիֆէթը չէ՞ մի եա . աւանկ մարդուն աչգ ու սէվտան ալ կետինն անցնի ինք ալ :

—Կէնէ կէշ մըսեր մարդունդ , ինչ տար ըլլայ նէ հացը կուտես կոր :

—Մտիկ ըրէք , վիճակ կըսուի կոր :

—Գահուէ բիշտիյի եէրտէ

Գէօբէթ թաշտըղը եէրտէ

Կիւզէլ չիրքին արանմազ

Կէօնիւլ սէվտիբի եէրտէ

Հանէ աղջիկս հանէ :

—Ասմա քիլիտի մը :

—Քա՛ , իշտէ աս աղէկ , ամուճա եիդ աղջկանն համար է :

—Վրան պարի , չիրքին է չիրքին տէյի միսը կուտեն նէ , պարէ չիրքին ըլլայ , պօլը պօսը սիրեմ , ֆիտան կըլմանի :

—Քա ինչո՞ւ . սիրտ կը հատցունես , չիրքին է նէ չիրքին է , առնողը հաւ

նեցաւ առաւ , որի՞ ինչ . սա վրան խենդ կըլլայ կոր ա՛ , տուն ան նայէ :

—Պաշխա պաշխա :

—Ուզունսն սըրըգ կիպի

Էքշիսին քօրուգ կիպի

Նէ՞ սէրսէֆիլ կէզէրսին

Շաշըրմըշ թավուգ կիպի

Հանէ աղջիկս հանէ :

—Ճէղվէյի կօթ մը :

—Տաբիլիգ տղունն է :

—Էյ ինչ ըսեն նէ ըսեն , աս վիճակը բէք թէքին պան չէ . թախխաֆային զարկաւ :

—Քա աղջիկ սըրան ինկաւ տէ կը հարցնեմ . անոր կո՞րծը ինտոր էղաւ :

—Ինտոր պիտի ըլլայ , իշտէ վիճակը ըսաւ ա՛ . սըրըլի պէս պօլը տընկեր սէր սէֆիլ կը պտըտի :

—Քա հա հա հարսնիք պիտի ընէ . ին նէ , կէնէ՞ չեղաւ :

—Քա մըզըրաք չուվաւ սըզա՛ր , սարաֆ է տէյի իրեք հարիւր ոսկի թրախումա պիտի առնէին ամա , պօշ կէզէնին պաշ գալֆասը ըլլալը աղջիկան թարաֆէն հասկըցան տէ ետ կեցան :

—Սուս էղիք տէ վիճակ մ՞ալ ես ըսեմ :

—Տէնիզին տիպի տուրկուն

Իւշ կիւզէլ պանա վուրկուն

Իքիսի եէրինտէ տուրսուն

Պիրի պօեուսմա ուլկուն :

Դաւ անգա՛

ԾՐԱՐԷՆ ՆԱՄԱԿ ՄԸ

Յ շաբաթ յառաջ , թօրհանելի օղլունէն իճատիեէ երթալու ճամբուն վըրայ ծրար մը նամակ գտնուած և տիրօղը յանձնելու պայմանաւ մեր գրասենեակը թողուած յինելը ծանուցանելով հանդերձ , խնդրեց նք նաեւ որ այդ նամակները որու որ կը վերաբերի , մինչեւ տասն և հինգ օր բարեհաճի առնել մեր գրասենեակէն , որպէս զի մէկիկ մէկիկ հրատարակելու փորձանքին չենթարկուիմք :

Բայց մինչեւ այսօր հարցնող և տէր ըլլող մը չգտնուելուն , մենք ալ կըսկսինք հրատարակել :

Ա.

Յէվկիւլիւ պիպիմ

Պագտըգճազ սէն հազիմ հազիմ , պիլմէմ նէ՞ օլաճագ պէնիմ հալիմ . օլ

սէնին թաթը պագըլարընա նաեւ
օլտուղու կիւնին ախտաւորը, սա-
պահարա գատար զըպ զըպ սըլրաեըպ,
ույգու տէնիլէն շէյ կէօղիւմէ կիրմէ-
եօր. ա'իս, պիպիմ. հազըր հափալար
սէրին, բիրէ թահթապիթիլէր չօղալ-
մատան մըլըլ մըլըլ ուեումագ վապթի
իքէն, սէնին հաեալըն, բիրէ թահ-
թապիթիլէրոէն ղիեատէ պէնի թահիլ
վէ ույգուժու հարամ իթմէքտէ տիր.
պու սէֆէր.քի բիեանգօտատա իւմի-
տիմիլ պօչա չըգտը. ա'իս, նէ' օլու-
րուտու շէօլէ կիւղէլ պիր շէյ պիղէ
վուրաեըաըտա, սէնի իլէ նեֆէսիմիլի
զու Փարիլտէ ալաեըտըգ. նէ' եաբա-
եըմ պիլմէմ, իլլէ պու արա Փարիլ
էքսօղիթիօնունա կիթմէնի էօլլէ ար-
ղուլէնօրում քի. էկէր սէն օլմազաւ
եաեան կիթմէնի կէօղիւմէ ալաճադ-
տըմ, հիլ տէնիլ իսէ պօրճուլարըմըն
էլիմէն գուրթուլուր քաըմ. հէր նէ
գատար պօթիլէրիմին ալթը տէլին-
միլ իսէ տէ, էլպէթտէ աղապանտան
ալըպ պանա իքի շէյրէք կէօնտէրի
իտին ամա, եօգ, եօգ. սէնի պրազըպ
կիթմէք խայիլիկիլին իթմէմ. էլպէթ-
տէ սէնտէ պօթիլէրիմին տէլիք օլ-
տուղուժու տուեուպտա, պանա իքի
շէյրէք կէօնտէրմէմէլլիք կիպի պիր
խաեիլիք էթմէզօին: Ահ, հալիմի
պիլիլիսին. պագ սանա մէզաթ մալը
գըրգ բարաեա պիր շիլէ էքսթրէ պի-
լէ հէտիեէ իտէմէեօրում. իւմիւտիւմ
թէրքօղ սուեու գուեըանեաընա եա
զըճըլըզա կիրմէք իտի, օտա սուեա
տիւշտիւ, կէնէ գալտըմ ալըգտա.
ա'իս, նոնօմ, էկէր պիլիսին քի էվին
պուճաղընտա գաբանմըլ գալմըլ, ալ-
շարը չըգմաեա ութանըեօրում վէ
տուեիմա սէնի տիւշտիւպ հէօնիլ
հէօնիլիլ տղաեօրում, աճապա սիլտէ
աղաւմաղմօքը. չիմտի սանա շի-
նուտա բէճա իտէրիմ քի էկէր տօթ-
տան աղըապատան պիլտիք պիր թէր-
ղինիլ վարսա պանա բրէզանթէ էթ-
սէնիլ շէ' օլուր, հիլ տէնիլ իսէ տը-
շարը չըգապիլիպտէ, արատա պիր օլ-
տուն սիլի կէօրիւպ արղուժու ալըրլու
Ղարիպ կէօնիւմ ալըրն իլէ

Թուլթուշտու բըրըլ բըրըլ

Ձի ֆայտէ քի ճէպլէրիմ պօշ

կէզէրիմ թըրըլ թըրըլ

Յհ իթտիքէպ պէն սէփտանլէ

Ուեուրուտն իըրըլ իըրըլ

Պիր կիւն սէնի կէօրմէեիսնէ

Ալլէրիմ զըրըլ զըրըլ

Պէնտէնի

Սատըգ ալըգընըլ

—Ծօ տղայ, ալքը լոյս:

—Ինչ կայ քի:

—Ինչ պիտի ըլլայ, հէմէն սա ֆօ-
թօկրաֆը. հանել տուր տէ, էրթանք
սա աղջիկը առնենք:

—Ո՛ր աղջիկը քա, խեհդ էս ինչ
էս:

—Խեհդ ինչու պիտի ըլլամ, վրաս
պարի. անցած գիշեր եէնկէեիլդ տու-
նի կայի նէ, աղա տաեիդ. զաղէթան
կը կարգար կոր տէ ըսաւ քի. 8000 ոս-
կի թրախումայով աղջիկ մը իլան ըրեր
է:

—Է, աս աղջկան ով ըլլալը հաս-
կըցա՞ր:

—Հապա, զաղէթային մէջ իլան
ըրեր է քի, ով քի նամակ գրէ նէ
Ա. Ս. Լ. Ը. Ե. Օ. Գ. ատրէսով գրին
ըսեր է. հէմ ֆօթօկրաֆտ ալ հա-
նես նամակին հետ ղրկես պիտի եղեր:

—Աղէկ ամա ատ 80000 ոսկիին կէս
ոսկին օլտուն բէլին ղրկելու էր քի
ֆօթօկրաֆտ հանել տայի:

—Ծօ կէնէ ճէպըպ փարա չունիս,
վայ պանա:

—Է ինչ կըլլայ. Ա. Ս. Լ. Ը. Ե. Օ.
Գ. էնց աղջիկը տէրսիլ մնացեր է տէ,
ես փարասըլ մնացեր էմ նէ ամօթ է:

Մըսիւ, քէօնէ նէ՝ վագըթ չըգա-
ճագընըլ:

—Էֆէնտիմ տօղրուսու էօլլէ պիր
ֆիքիւր վար ամա, հափալար սէրին կի-
տիլօր տա, պիր իքի կիւն տահա ի-
լիլէլիմ տէտիք:

—Ֆիլ վագը բէք կիւղէլ հափա-
լար էտիեօրսատա պու սէրինիեէ չօգ-
լուգ էմնիեթ օլմալ:

—Իշտէ սէնին տէտիլին էմնիեթ-
սիլիլէքտէն տիր քի կիտէմէեօրում ա:

—Նէտէն:

—Էֆէնտիմ պաքալա գասապա
սաքաեա պիրաղ հիտապ եըղըմըլ,
պունլարա տէտիմ քի պէն պիր գաշ
այ իլին քէօլէ չըգաճաղըմ չարըեա
կէլին բարանըղը վէրիլիմ. պէնիմ հա-
փաեա էմնիեթ իթմէտիլիմ կիպի,
օնլարտա պիր թիւրլիւ պանա էմնի-
եթ էտիպ պրագմայօրլար քի չըգա-
եըմ

—Ալնատըմ սէնտէ պէնիմ կիպի
պու եաղ պուրտա կէչիլէճէքսին:

ՀԷՔ ՌԻՍԱՆՈՂԸ

(Իրական նորամէլ)

(Նախորդ թիւին)

Կրնակի վրայ պառկեցուցին զայն,
քակեցին շապկին կոճակներն ու Տօք-
դէօնն ականջ դրաւ անոր սրտին,
կուրծքին, կողերուն և զոնազան մա-
սերուն վրայ ու մոտիկ բրու ներքին
փոթորիկները, ստէպ չլուսն ա՛ռ,
տղա՛ս, հաղա՛, տղա՛ս ըսելով. ա-
սոնցմէ զատ, ժամացոյց ի ձեռն զըն-
նեց նաեւ անոր բազկերակն, երեսին
աստիճանական փոփոխութիւններն որք
ահ ու սարսափ կուտային նա. մէկ
քանի վայրկեաններ սահեցան դառն
լուութեան մը մէջտեղ. երբոր լմնցաւ
կրծոց քննութիւնը, Տօքդէօնը հայ-
եացը մը ձգեց քովններուն վրայ.
հայեացք՝ որ «Երեսի վրայ դարձուցէ՛ք»
կը նշանակէր. բարի բժիշկն ականջ
դրաւ, կրնակին ոսկորները մէկ առ
մէկ կիսեց, գիտական փորձեր ըրաւ,
յաճախ հարցնելով թէ «Հօս կը ցա-
ւի՞» որուն «Այո՛ կամ ո՛չ» կը պատաս-
խանէր Հայկ:

Յաւարտ մարմնազննութեան,
Տօքդէօնը նստաւ աթոռակի մը վը-
րայ, խոկուն ու մտածկոտ, և դոգ-
ցես ի բաց վանելու համար այն այ-
լայլումներն, որոնք յայտ յանդիման կը
գծուէին իր գէմքին վրայ, գլանիկ
մը վառեց. —բան մը որ բժշկաց մը-
տատանջութիւնը կը մատնէ իսկապէս.
ապա, մատիտ ու թուղթ հանելով,
սկսաւ գրել դեղագիրը. բայց միշտ
մտածկոտ, միշտ անտպիտ. . .

Ո՛վ գիտէ ինչե՛ր նշմարած էր այդ
ճարտարարուեստ բժիշկն, որ սրտին
մէն մի բախման և ջիղերու մէն մի
ցնցման պատճառները գիտէր. արդ-
եօք ինչե՛ր տեսած էր անոր մաշած
կուրծքին տակ, որ անդունդ մըն էր
անյատակ, —անհուն վիճ մը ցաւոց ու
տառապանաց. Այո՛, ո՛վ գիտէ ինչ
նշաններ դիտեր էր այդ խալտեաշ
այլ տժգոյն պատանւոյն ներսն, որ
այնքան յուզուեր էր նա, իբրեւ մարդ
և ոչ իբրեւ բժիշկ, զի բժիշկները դա-
հիճներ են յաճախ. . .

Յովսէփ, որ բնաւ աչերէն վրիպե-
ցուցած չէր Տօքդէօնին ամեն շար-
ժումներն, տեսած, շատ լաւ տեսած

էր այն ամեն փոփոխութիւններն, որոց ենթակայ կը լինէր նա և հէգտղան կը զգար թէ ծանր էր այն հիււանդութիւնը, որով վարակուած էր Հայկ, իր սիրակցորդ ընկերը:

Գնաց կծկեցաւ խցիկին մթազին անկիւններէն միոյն մէջ, անտես ընելու համար այն մէկ քանի հատիկ արցունքներն, որք աչաց խորքին մէջ փալտուցին:

— Խեղճ Հայկ, կ'ըսէր իւրովի, չի բաւեց այնքան հոգեկան չաշարանքներն և ահա մարմնական ցաւեր ալ ադոնց վրայ կը բարդուին, իբրեւ լըրումն ազէտից:

Տօքդէօն, որ տասն վայրկեանէ աւելի վատնած էր մէկ դեղագիրը խմբագրելու համար, վերջապէս յայնչունչ մ'առնելով աւարտեց զայն և ինչ ինչ աւողջապահական ու զգուշական յանձնարարութիւններ ընելէ զկնի, մեկնեցաւ տխուր տպաւորութեամբ համակուած:

Այո՛, շատ տխուր էր Տօքդէօն և կը մտածէր թէ ո՛ւրկէ կրցած էր ստանալ նա այդ սեւ ախտն, որ դարմանը գերեզմանն է միայն. գիտերնա թէ պիտի մեռնէր Հայկ, բայց իբր ձեւակերպութիւն գրած էր դեղագիրը. միակ յոյս մ'ունէր, այն ալ Ազգային Հիւանդանոց փոխադրել էր զայն. հո՛ն, կը մտածէր, օգոց ազդեցութեամբ կամ աւելի ճիշդը խօսելով տեսակ մը օդափոխութեամբ կրնար թերեւս երկարել իր կենաց շրջանը, կրնար թերեւս քիչ մ'աւելի հանգիստ գտնել այն չարաշուք ախտէն, որ աւաղ, այնքան աւերիչ ազդեցութիւն մ'ի գործ դրած էր անոր թոքին վրայ:

Սակայն չ'աճապարեց յայտնել իր այս կարծիքն, երբ մարմնազննութենէ յետոյ, ներկայանալով Հայկի պաշտպանին պատմեց իրողութիւնը. միայն շատացաւ ըսելով թէ բաւական յառաջացած Բոսթոն մը տեսած էր անոր վրայ, և թէ այդ ախտը կամաց կամաց քայլ առնելով երեւան ելած էր յանկարծ հազով, քրտինքով միատեղ:

Հայկի պաշտպանը մեծաւ զարմացմամբ և արգահատական ուշադրութեամբ մտիկ ըրած էր բժշկին խօսքերն որք ճշմարտութիւններ էին. բայց ինչ կրնար ընել նա, կրնա՞ր մարտնչիլ մահ-

ուան դէմ, կրնա՞ր ի բաց վանել այդ անողոր խտն, որ մաշիչ որդի մը հանգոյն, եկած փակած էր անոր ճիշդ թոքին վրայ:

Մեկնած էր Տօքդէօն և քառորդ ճամ մըն ալ անցած, երբ դեղագործին աշկերտը ներս մտնելով Հայկի սենեակէն, Յովսէփի կարկառեց դեղերն, արոնք ուրիշ բան չէին եթէ ոչ սուսի մը դեղահատ, շիշ մը դեղին ջուր և շիշ մըն ալ Մայակայի գինի, այս վերջինն ուժ տալու համար Հայկի վատուած մարմնոյն. պատրանք . . .:

Այս միջոցիս Հայկ, յանկարծական տենդէ մը բռնուած ըլլալով, թմրեբր մնացեր էր իր անկողնոյն վրայ, հետեւաբար չէր իմացած դեղերու ժամանումն. ուստի Յովսէփ, որ Հայկի վրայ կը հսկէր, մօտեցաւ անկողնոյն ու անոյշ ձայնով մը.

— Հայկ, Հայկ, ելիւր, դեղերդ եկան, ըսաւ:

Բացաւ Հայկ իր խոշոր աչերն, որք տենդին ազդեցութենէն աւելի եւս խոշորցած էին. ելաւ նստաւ անկողնոյն մէջ և առնելով դեղերն, որք իր ցաւոց չափ դառն էին, կոկորդէն վար սահեցուց. ապա ի նշան խորին երախտագիտութեան գլուխը մեղմով շարժելէ զկնի, վերստին գլորեցաւ իր բարձին վրայ, մեռելի մը հանգոյն տուին և դալկահար:

Յովսէփ ալ, քանի մը վայրկեան եւս հսկելէ յետոյ իր հոգեկից բարեկամին սնարին վերեւ, օտից ծայրերուն վրայ կոխոտելով խցիկէն դուրս սողոսկեցաւ, ստուերի մը պէս լռիկ ու վեհերոտ և անմիջապէս փութաց իմաց տալ իրողութիւնն Հայկի դեղորոցական ընկերներուն, որոնք անհամբեր կը սպասէին դեռ եկեղեցւոյն բակին մէջ:

Երբոր այս վերջինք տեսան Յովսէփըն, որ մոլոր քայլերով դէպ իբենց կողմը կը յառաջանար, իսկոյն շրջապատեցին զայն ու հազար ու մէկ հարցումներով ողողեցին: Պատմեց Յովսէփ, համառօտիւ պատմեց ամեն անցած դարձածները. չի մոռցաւ յիշատակել նաեւ իր յուզումներն, իր արցունքներն, Հայկի մեռելատիպ կերպարանն, բժշկին այլալուսներն, որոց և սոքա կ'ունենդրէին ուշադիր. բայց դողդոջեցին երբ յարեց նա խապոտ

ձայնով մը, որուն մէջ դառն շեշտ մը կար:

— Մեղք . . . պիտի մեռնի Հայկ. Տօքդէօնը բնաւ յոյս մը չի յայտնեց անոր նկատմամբ. յուզեալ էր, խիստ յուզեալ, թէ մարմնազննութեան և թէ դեղագործին խմբագրութեան միջոցին. շատ զարմանալի է եղբա՛րք, դեռ հինգ վեց օր առաջ տեսայ զինքն իր խուցին մէջ, սեղանին առջեւ, որ իր դպրոցական դասերով կը դասէր ողջ առողջ. բայց այժօր, այս օր իբեն համար ամեն բան կը վերջանայ և ինք գերեզմանին եզրը կը գտնուի. ա՛հ, սեւ ճակատագիր, որ մէկ անակնկալ հարուածով կը տապալէս կը խամրեա կեանքեր ու ծաղիկներ, առանց նաշելու խրճիթին կամ ապարանին:

Երբոր վերջացուց Յովսէփ իր պատմութիւնը, չի կրցաւ արգիլել արցունքի մէկ քանի կաթիլներ, որք վար սահեցան մեղմաբար. բայց այս արցունքները այնքան խոր տպաւորութիւն ըրին միւսներուն վրայ, որոցմէ ամենէն անտարբերն իսկ իր կարգին չկրցաւ արցունք չի թափել, ի լուր Յովսէփի տխուր պատմութեան տխուր վերջաբանին . . .:

(Շարունակելի)

ԳԵՈՐԳ Կ. ՍԻՄԻԷՇԵԱՆ

Ժ Ա Մ Ա Ն Ա Կ Ա Ց Ո Յ Ց ԵՐԹԵՒԵԿՈՒԹԵԱՆՑ

Դուռ գարու, Ենի գարու, Սամաթիա, Հանդիսավայր	
Թիւ	Ըստ ՏՃ. Ժամ Բոպէ
6	11
12	1
16	2
18	3
20	3 30
22	4

Դարձ.—Երեկոյ Ենի գուլէէն Ժամը 4.57էն մինչև 12.4 տասն և երեք շուգեկառք կայ Ենի գուլէէն Սիրքէճի երթալու համար:

ԱէԴ.—Վէրոյիչեալ 6 կառախումբերէն զատ 16 կառախումբ եւս կան, որք Սիրքէճիէն կը մեկնին և մինչեւ Ենի-գուլէ կերթան, իսկ հադիսավայր ոչ:

ԱՌԱՋԻՆ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

Յոհնէ — Մ. ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ

Հանդիսիս տպարանէն ի լոյս ընծայուեցաւ Մեծ. Մ. Մամուրեան էֆէնտիի սոյն նոր և բազմապատկեր ԱՌԱՋԻՆ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ, մաքուր տպագրութեամբ և գեղեցիկ կտգմով:

Փոքր մանուկները, որք քերականը աւտրտելէ յետոյ չունէին իրենց կարողութեան յարմար ընթերցանութեան գիրք մը, ահա առիկ սոյն պատկերազարդ ԸՆԹԵՐԳԱՐԱՆն պիտի ունենան այսուհետև, որով մէջ պիտի գտնեն փոքրիկ պատմութիւններ, ոտանաւորներ, հանելուկներ, պիտանի գիտելիքներ, որք գեղեցիկ կերպով դասակարգուած են աստիճանաբար:

Կը յանձնարարենք Մեծ. դասատուաց, սոյն Ընթերցարանն, որով պակասը բաւական ժամանակէ ի վեր զգալի եղած էր և զոր կը լեցնէ բազմազան ուսուցիչն:

Կեդրոնատեղին է հանդիսիս տպարանն, և կը գտնուի ամեն Հայ գրադաճառ քով: Գինն է 2 դր. Շատ գնողներու գոհացուցիչ զեղչ է լինի:

ՅՕԹՕԿՐԱՖ

ԳԱՐԱԳԱՅԵԱՆ ՊԻԱՏԵՐԻԵՐ

ԳՈՒԼԷ ԳԱՐՈՒ ՆՕ. 677

Միւշթերիէրիմիզի մէմուրն զըմագ, էսկիտէն պէրո մէսլէքիմիզ օլտուրու ամ մէնին մայիւմիւ տիր: Պու տէֆա Էվրօքու ինն էն մէշուր Փապրիգալարընտուն ճէլպ իտէրէք, աթըրլյէմիզի տանաթմըլ օլտուրու զուժուղտան, միւրաճաթ իտէճէք միւշթերիէր հէր հալտէ մէմուրն գալաճագլա-

տըր: Գաբալը հապատա պիլէ ինն չէքի- իր: Չօճուղար վէ չօգ տուրմաղա թէհամ միւլիւ օլմայանլար իչին, էն սոն իւսիւլտէ (էնսիթաթմէն) եանի միւշթերիյի եօրմագ սըզըն իննիմէր չէքիլիւր: Պուրտան մաատա Փօթօկրաֆ իչինն էն մէշուր Փապրիգալարտան հէր ճինս մաքինա վէ լէվադիմաթ վէ էճգա կէթիլթիթիլուպ, էնվէն Ֆիյաթ- լէ սաթըլուր:

Միւրաճաթ իտէնլէրէ մէճճաճէն տէրս վէրիլուպ, մէրազըլուր իչինն 180 զրուշա գատար մաքինալար Փիլուլաթ օլտուրու:

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ն Շ Ա Ն Պ Է Ր Պ Է Ռ Ե Ա Ն

ԿԱՅՍ. ՊԱԼԱՏԱՆ ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺ

Մ. Զ Ա Մ Ի

Այս նշանաւոր ատամնաբոյժն, որ ասկէ առաջ Կամուրջի Պօլոյ կոչմը, Քիւ- չիւքեան զեղարանին վրայ իւր արհեստը ի գրծ դնելով մեծ համբաւ և յաջողակութիւն ստացած էր, տեղի ունեցած հրդեհին պատճառաւ իւր գործա- տունը վոխադրած է այժմ Բերա, մեծ փողոց, Պօմարշէի կից թիւ 1 տանը, ուր ըստ առաջնոյն պատրաստ է իրեն դիմող յաճախորդներն դարմանել ու դո- հացնել ըստ ամենայնի:

Յաճախորդաց հանգստութեանն համար մասնաւոր սենեակներ կահաւորած և արհեստին վերաբերեալ նոր գործիքներ յատկապէս բերել տալով, իւր գործատու- նը նախկինէն աւելի ճոխ և կատարելագործեալ գիրքի մը վերածած է:

Օ Գ Ր Ո Ւ Ա Ս Ա Ն

ԿԱԼԱԹԱ ԵՒԻՔՍԷՔ ԳԱՆՇՐՐԸՄՏԱ ՎՕՅՎՕՏԱ ԳԱՐԺԸՍԸ ՆՕ. 94

ԹԵԼԷԿՐԱՖ

Պու քէրրէ Էվրօքաւտան պիզէ կէլէն սօն մօտա էսպապլար իչինն եիւղտէ 40 էքսիեինէ սաթըլմագ իւղրէ սըբարըշ օլտուրուլ տուր:

Ֆ Ի Ե Ա. Թ Լ Ա Ր

Իէտէնիթ քօսթիւմ ֆառօնէ	Ֆրանք	50	Բարձր Էսիւ շայաք վէ տիւղ իննի ֆրանք	30
Պօնժուր քօսթիւմ ֆառօնէ	»	46	Բանթալօն չըղիւլ	» 40
Պօնժուր քօսթիւմ իննիլի ճըզկուլ	»	32	Քօսթիւմ տիւղ իննի կիւմիւշիւ	» 35
Քօսթիւմ ճըզկուլ շայաք	»	25	Քանթալօն չիֆթիլ չըզկուլ	» 45
Քօսթիւմ շայաք տիւղ լաճիվէրա վէ սիեան	»	30	ԵէլէկՕրիքէ	» 8